

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 728/2016
15.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ђ., због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ. – адвоката Н.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.03.2016. године и Кв.бр.107/16 од 21.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 15.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ. – адвоката Н.П., поднет против правноснажних решења Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.03.2016. године и Кв.бр.107/16 од 21.04.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.03.2016. године је окривљеном Д.Ђ. одређена висина трошкова кривичног поступка по пресуди Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.02.2015. године на износ од 241.980,00 динара и наложено је рачуноводству Основног суда у Бујановцу да наведени износ исплати окривљеном на име трошкова кривичног поступка, а из буџетских средстава суда, у року од 60 дана од правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Бујановцу Кв.бр.107/16 од 21.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Ђ. - адвоката Н.П. и потврђено је решење Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.03.2016. године о одређивању висине трошкова кривичног поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Д.Ђ. - адвокат Н.П. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажна решења Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 од 24.03.2016. године и Кв.бр.107/16 од 21.04.2016. године и предмет врати Основном суду у

Бујановцу на поновно одлучивање или да наведена решења преиначи и окривљеном призна трошкове кривичног поступка у износу од 331.170,00 динара по трошковнику браниоца окривљеног од 28.07.2015. године, увећане за трошкове другостепених поступака у износу од 30.000,00 динара, као и за писање захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Наиме, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона, али се из образложења захтева може закључити да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је првостепеним и другостепеним решењем повређен закон из разлога јер је окривљеном ускраћено право на нужне трошкове које је имао у току трајања кривичног поступка и то тако што му од стране суда нису признати трошкови за долазак његовог браниоца на два одложена главна претреса дана 18.09.2013. године и дана 20.02.2014. године у износу од 33.000,00 динара, заједно са припадајућим трошковима пута за употребу сопственог возила у износу од 8.160,00 динара и трошковима затварања адвокатске канцеларије у износу од 12.000,00 динара.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Ово стога што из списка предмета Основног суда у Бујановцу К.бр.111/13 произилази да бранилац окривљеног - адвокат Н.П. уопште није приступила на главне претресе заказане за дане 18.09.2013. године и 20.02.2014. године, па следствено томе суд окривљеном није ни могао признати трошкове за оне процесне радње којима његов бранилац није присуствовао, обзиром да окривљени није имао право на то. Дакле, како окривљеном од стране суда правилно нису признати трошкови за приступ његовог браниоца на два неодржана главна претреса дана 18.09.2013. године и 20.02.2014. године, заједно са припадајућим трошковима пута и трошковима затварања адвокатске канцеларије, то у конкретном случају није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног, како се то неосновано истиче у захтеву браниоца окривљеног.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се истиче да су од

стране суда погрешно сабрани већ признати приступи браниоца окривљеног на пет главних претреса са припадајућим трошковима пута и трошковима затварања адвокатске канцеларије, обзиром да је суд множио као да су одржана четири главна претреса, а не пет главних претреса.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани из разлога јер је суд окривљеном у свему правилно обрачунао висину трошкова кривичног поступка везано за приступ његовог браниоца на пет главних претреса заједно са припадајућим трошковима пута и трошковима затварања адвокатске канцеларије, дакле правилно му је исте и признао и сабрао (признао 5 и сабрао 5) и у образложењу првостепеног решења је детаљно наведено за које предузете процесне радње браниоцу окривљеног припада накнада и у којим износима, а у складу са важећом Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, суд је правилно обрачунао висину награде браниоца за одбрану окривљеног и то за присуство браниоца на три одржана главна претреса у дане 16.04.2014. године, 18.06.2014. године и 24.02.2015. године у износу од 94.500,00 динара (3 одржана главна претреса x 31.500,00 динара = 94.500,00 динара), те за приступ браниоца на неодржане главне претресе у дане 04.12.2013. године и 10.09.2014. године у износу од 33.000,00 динара (2 одложена главна претреса x 16.500,00 динара = 33.000,00 динара), правилно обрачунавајући и сабирајући износ накнаде за стварне трошкове који су били потребни за обављање послова браниоца изван седишта адвокатске канцеларије и то накнаду за превоз и накнаду за одсуствовање из адвокатске канцеларије за 5 главних претреса и то за превоз сопственим возилом ради доласка на суђење на релацији Лесковац-Врање-Лесковац дана 04.12.2013. године у износу од 4.080,00 динара (цена најквалитетнијег бензина од 170,00 динара: 30% по пређеном километру x 80 км x 1 долазак = 4.080,00 динара) и за превоз сопственим возилом на релацији Лесковац-Бујановац-Лесковац у дане 16.04.2014. године, 18.06.2014. године, 24.02.2015. године и 10.09.2014. године износ од 20.400,00 динара (цена најквалитетнијег бензина од 170,00 динара: 30% по пређеном километру x 100 км x 4 доласка = 20.400,00 динара), као и накнаду за одсуствовање адвоката из канцеларије у износу од 30.000,00 динара (50 поена за сваки започети сат, 5 главних претреса x 4 сата дневно = 20 сати, вредност поена 30 динара; 50 x 20 x 30 динара = 30.000,00 динара).

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ. - адвоката Н.П., то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.